

רחצ דיני גר הבדלה, ובו ט"ו סעיפים:

א (א) מקבץ על המר (ב) מורא מאורי האש' אם יש לו, (ג) נאניו צריך לחזר אחריו. ודני מלי במוצאי

פֶּאָר הַיִּטֵּב

(ג) לתרים בקם. שאין תמן גומן בקם ששם אלא אדניהם הם גומנים שם
בגין: (ד) עליהם. דקאס לגבוש: (ו) יודע. ש"ז חולק וקבם: דוקא
להוציא מגיריבו תקטנים כדי לתקנם במוצות הוא דשרי, אבל לא להוציא
מי שאינו יודע, דל"ד לקרושי וסבדלהו בשמן חובק אלא זה אינו אלא מהני
העשי. ומ"א קתב דמי סבדלוי קר וקא סבדלוי אחרים ירית אחרים בעצב
פעם אחרת וקנה יוצא ודי הספק, ע"ש:

דכיון שהוא אינו חוב בדבר אינו יכול להוציא אחרים ידי חובתו.
דאף דהעצם קדוש וסבדלה יכול להוציא אחרים אף-על-פי שאינו
חוב בדבר, גזון שניצא מקבר, שאני חתם שטון חובה על כל איש
ישראל וכל ישראל עובדים זה בזה, מה שאין פן בזה שהוא בר
מנהג התקמים⁽¹⁴⁾ ואין צריך לחזר אחריו, ובדלציל בסעיף א, הוא
דומה לכל ברפת התקנין שאינו יכול להוציא אחרים בקברתו או
אינו נהנה או בעצמו, ובדלציל ביטמן קסו סעיף יט; וצולן חב
הדין (יד) מי שהתדיל קבר ויש לו חוש הרים, ובכר על התשמים
ובא לסבדלה פעם אחרת בשביל אחרים⁽¹⁵⁾, ריח עוד בעצמו פגע
אחרת כדי שיוכל עוד הפעם לקבר 'בזא מיני בשמים'⁽¹⁷⁾, ודע, דכח
שנוהגין אינה אנשים, שאין רוצין לצאת בקרפת הנר והתשמים
שואמר המבדיל, ומכריחין אותן לעצמן בשעה שאומר המקבר
ברפת 'המבדיל', שלא פדיו הם עושין, דכיון שהם יוצאין
הסבדלה, צריכין לסתות אונם ולשמע ברפת הסבדלה⁽¹⁸⁾ ולא לקבר
או ברכה אחרת⁽¹⁹⁾; וילד פל זה, מצוה יותר לצאת פלם בקרפת
ד'בב'עם הדבת מלך', ולא לקבר כל אחד בפני עצמו, ובדלציל
ביטמן רצ"ח סעיף יד, אם לא שהוא רחוק אז מן המזל ולא יוכל
להשתמש לאותו, דאינו יוצא או בקרפת המקבר, ובדלציל ברצ"ח
סעיף ד, ובאופן זה לא יזון לצאת בקרפת הנר, אלא יאחר אותה
לאחר הסבדלה כשיהיה סמוך אצל השם:

א (א) מִבְּרַךְ עַל הַיָּד הַיְּמָנִית, מִשּׁוֹם וְתַחֲלַת בְּרִיתוֹ הָיָה
בְּמוֹצָאֵי־שֶׁבֶת, כִּדְאָרְמִינִן בְּפִסְחִים דָּף נד: בְּמוֹצָאֵי־שֶׁבֶת
זֶמֶן הַקְדוּשָׁה־בְּרוּרָהָא דַּעַה בְּאַדָם תְּרַאשׁוּן וְשַׁחן שְׁמִי אֲבִינִי
זו בּוּ וְנָצָא מִקֵּהן אִירִי. וְהָא דְמִבְּרַכִּין בְּמוֹצָאֵי יוֹם־הַפְּסוּחִים
אִף כִּשְׂאִינוּ חֵל בְּמוֹצָאֵי־שֶׁבֶת, מִפְּנֵי שֶׁהָא (ב) פְּעִין הַבְּדִלָּה
שֶׁכֵּל הַיּוֹם הֵיחָא אִסּוּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ הֲוִיר אִף לְאַבְלִילֵּשׁ
וְלֹא כִּמוּ בְּשָׂאָר אִסְטוֹב, וְעֲשִׂנוּ מִתְּרֵי, (ג) וְלִדְף דַּעַת הַיָּד הַיְּמָנִית
אוֹמְרִים לְעִירָקָא לְחֹדוּ אֲבִירִי כִּמוּ לְסַבְּלָהּ: (ד) 'בּוֹרָא מְאֹד' וְאִי
הָאשׁ, דְּכִמָּה נְהוּרָא אֲמִירָא כִּמוּ לְסַבְּלָהּ: (ה) 'בּוֹרָא מְאֹד' וְאִי
אֲמִר 'מְאֹד הָאשׁ', דַּעַת הַיָּד הַיְּמָנִית אֲפִילוּ בְּדִשְׁבֵּר: וְאִי
אֲמִר 'בְּרָא מְאֹד' הָאשׁ' לְשׁוֹן עֲבָר, נָצָא: (ו) וְאִינוּ צְרִי

תַּרְגוּם : 1 מוֹשֶׁק.

1. bottom 2. residue 3. instead of the ^{the} hornbush, ^{the} ~~pro~~ ^{spout}